

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/125/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010631
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4223010631.1

TRESTNÝ ROZKAZ V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci samosudcom JUDr. Martinom Ivanom vydáva podľa § 353 odsek 1 Trestného poriadku tento

rozhodol:

Obvinený

A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. C. E. XX, na slobode,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru C. B., narodenú X.X.XXXX, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/83/2022 z 15.2.2023, s právoplatnosťou dňa 20.3.2023, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov tohto dieťaťa, sa obvinený zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 250,- Eur mesačne, počnúc od 16.6.2022, ktoré výživné mal obvinený platiť vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred rúk matky dieťaťa B. F., bytom G. H., H. E. XXXX/XX, túto svoju zákonnú povinnosť si od 1. júna 2022 až doposiaľ zavinene bezdôvodne neplní, tak v mieste svojho bydliska, ako tiež všade tam, kde sa počas celej doby zavineneho neplatenia výživného zdržiaval, hoci v tomto období mal rôzne pracovné pomery a z nich plynúci dostatočný príjem na to, aby mohol výživné platiť riadne, včas a v rámci predbežnej otázky minimálne vo výške súdom schválenej sumy, výživné týmto spôsobom neplatil, okrem rôznych čiastkových úhrad výživného, ktoré zaplatil matke dieťaťa v roku 2022 v mesiaci august a november po 150,- Eur a v roku 2023 v mesiacoch január v sume 100,- Eur, vo februári a marci po 400,- Eur, v apríli v sume 50,- Eur, v júli v sume 250,- Eur, v auguste v sume 100,- Eur a v októbri v sume 300,- Eur, teda spolu v sume 1.900,- Eur, obvinený v uvedenom období od 1. júna 2022 až doposiaľ, s výpočtom vrátane mesiaca november 2023, zaostal na výživnom na výživnom v celkovej sume 2.600,- Eur, ktoré dlhuje matke oprávneného dieťaťa B. F.,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výžive podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v úmyselnej forme zavinenia.

Za to ho súd

odsudzuje

podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa svojich schopností zaplatil k rukám B. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. H., H. E. XXXX/XX zameškané výživné.

Poučenie:

Proti trestnému rozkazu môžu podať odpor do 8 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde obvinený, osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, prokurátor a poškodený, pokiaľ mu bola priznaná náhrada škody.

Ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie. Pri prejednávani veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu, ani výrokom o ochrannom opatrení obsiahnutými v trestnom rozkaze.

Poškodený môže podať odpor len proti výroku, ktorým mu bola priznaná náhrada škody. Ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody, pričom samosudca odkáže uznesením poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba.

Zúčastnená osoba môže podať odpor proti výroku, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie.

Poškodený môže vziať súhlas s trestným stíhaním vedeným pre prečin uvedený v § 211 Trestného poriadku späť až do času, kým je trestný rozkaz doručený niektorej z osôb uvedených v § 355 odsek 1 Trestného poriadku.

Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu; po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať.

Ak bol odpor podaný v lehote, nebol vzatý späť a prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol obžalobu, trestný rozkaz sa ruší.

Ak odpor nebol podaný v ustanovenej lehote alebo podaný odpor bol vzatý späť alebo sa oprávnená osoba vzdala práva podať odpor a obvinený súčasne vyhlásil, že nesúhlasí, aby odpor podala v jeho prospech iná oprávnená osoba trestný rozkaz sa stane právoplatným a vykonateľným.

V prípade podania odporu sú obvinený, jeho obhajca, poškodený a jeho splnomocnenec, zúčastnená osoba, zákonný zástupca poškodeného alebo zúčastnenej osoby povinní najneskôr s podaním odporu písomne oznámiť súdu návrhy na vykonanie dôkazov. Vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré týmto osobám boli známe v čase doručenia trestného rozkazu, môže súd odmietnuť. (§240 odsek 3 Trestného poriadku). Ak obvinený navrhuje na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému známa v čase doručenia tohto trestného rozkazu.

V návrhu na vykonanie dôkazov treba uviesť okolnosti, ktoré sa nimi majú objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia byť označené tak, aby ich bolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol.

Ak sa navrhuje výsluch svedka alebo znalca a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne (§ 240 odsek 4 Tr. por.).